Craig Simpson

CAPTUREAZA SAU UCIDE

Craig Simpson

CAPTUREAZĂ

SAU

UCIDE

versiunea în limba română

UNCRIS

Adevărata **Delta Force:**

Task Force Delta este una dintre cele mai secrete unităţi militare ale Statelor Unite, *1st Special Forces Operational Detachment* — Delta (1SFOD-D), cunoscută şi ca:

Delta Force

Principala misiune a Delta Force este acţiunea directă împotriva terorismului. De asemenea îndeplinesc şi multe alte sarcini, inclusiv salvarea ostaticilor şi raiduri în spatele liniilor inamice.

Delta Force (numită şi 'Unitatea') are baza la Fort Bragg, Carolina, SUA.

Moto-ul Delta force este:
"*Surprise, Speed, Success*"

CAPITOLUL 1

Evadarea lui Jabir

Închisoarea Kandahar, Afghanistan

Păianjenul uriaş era de mărimea unei palme de om şi foarte, foarte rapid. Prin întuneric, a traversat repede podeaua celulei şi s-a urcat pe braţul întins al lui Jabir. Când i-a ajuns pe faţă, acesta s-a trezit brusc şi a ţipat. A sărit în picioare lovindu-se peste obraji până a fost sigur că l-a alungat.

— Blestemaţi să fie americanii ăştia pentru că mă ţin în închisoare, a şoptit bătrânul comandant taliban, netezindu-şi barba. Dar răzbunarea va fi dulce ca mierea.

Jabir îşi imaginã fulgerarea sabiei sale care-i decapitează pe duşmani. Era aceeaşi viziune pe care o avea aproape în fiecare noapte, şi nu se mai sătura de ea. Mai ales chipul unuia dintre inamici era deosebit de clar; omul care-l făcuse prizonier – Maiorul Nathan Connor. *Va veni ziua, inshallah. Curând va veni ziua, maiorule*.

Şi atunci, Jabir a auzit ceva: o curioasă bătaie ritmică, înfundată. Venea de sub podea. A îngenuncheat şi şi-a lipit urechea de beton. A auzit-o din nou.

— Ibrahim, trezeşte-te! a şoptit la urechea tovarăşului de celulă care dormea.

A pus mâna pe el şi l-a scuturat.

— Trezeşte-te! Vin fraţii noştri!

Ghemuit pe podea, Ibrahim şi-a frecat ochii încercând să alunge somnul.

Bătăile se auzeau tot mai tare. În suprafaţa podelei a apărut o crăpătură. Jabir putea vedea pătrunzând prin ea lumina din tunelul de dedesubt. Gaura s-a lărgit. În cele din urmă, a ieşit la iveală un chip murdar de ţărână.

— *Assalam u alaikum.* Pacea fie cu tine, unchiule Jabir.

Adolescentul s-a căţărat înăuntrul celulei şi şi-a deschis braţele triumfător.

— Mă bucur să te văd, Shafiq.

S-au îmbrăţişat şi s-au bătut pe umeri, salutându-se după obiceiul afgan.

Shafiq a fost urmat de trei oameni, toţi talibani, toţi înarmaţi cu AK-47 şi grenade.

— Am săpat de la atelierul de reparaţii, pe sub drumul principal, unchiule. Am lucrat câteva luni zi şi noapte. Avem oamenii noştri şi printre gardieni. Pe unii

i-am mituit, altora le-am dat de băut ca să adoarmă. Vrem să vă scoatem pe toţi de aici.

— Aţi făcut bine.

— Totul e aranjat. Tata, Faisal, şi ceilalţi vă aşteaptă. Vă asigură haine curate şi mijloc de transport. Până la răsărit veţi fi departe de aici. Ceilalţi vor rămâne în oraşul vechi. Le vor face multe necazuri Armatei afgane şi americanilor când vor veni după ei. Ei ştiu că trebuie să captureze doi ostatici şi să ţi-i aducă. Eu voi rămâne ca să mă asigur că totul se desfăşoară conform planului. Va fi exact aşa cum ai cerut, unchiule Jabir. Acum, pleacă.

Jabir a aruncat o privire jos, în tunel, şi a ascultat zumzetul ventilatoarelor electrice necesare pentru aducerea aerului respirabil. A coborât în tunel pe scara improvizată, scârţâitoare, cu Ibrahim urmându-l îndeaproape. Acum era un om liber; îşi putea conduce din nou oamenii. Talibanii se vor ridica, mai puternici. Prizonierii erau loiali jihadului său, Războiului său Sfânt, şi-i vor îngroşa rândurile.

Oamenii s-au târât în patru labe.

— În curând, prin canalele urât mirositoare ale acestui oraş va curge sângele infidelilor, a murmurat liderul taliban.

— Da, Jabir, şi în curând, întreaga ţară se va cutremura datorită planului tău bine pus la punct şi mortal.

CAPITOLUL 2

Apelul lui Connor

Camp Delta

În cortul său din Camp Delta, *General* Patterson, conducătorul Comenzii Centrale ISAF (CENTCOM), tocmai şi-a săpunit bărbia şi a început să se bărbierească cu briciul când a năvălit un sergent.

— *Sir?*

— Aahhh! La dracu!

Sângele a început să curgă pe gâtul lui Patterson. A aruncat jos briciul şi s-a întors.

— Ce-i?

Sergentul a explicat că tocmai primise veşti despre o evadare în masă din închisoare.

Patterson şi-a şters sângele şi spuma cu prosopul ţinut după gât, ca un fular. Apoi a zbierat:

— CÂŢI?

— Trei sute patruzeci şi şapte, *sir*. Inclusiv comandantul taliban, Jabir Hassani.

— Hassani. Isuseeee!

Generalul a simţit o strângere în piept amintindu-şi de cruzimea lui Jabir, de anii care au trecut până să fie capturat, şi câte vieţi ale unor oameni buni a costat prinderea lui.

— *Sir*, în jurul Kandaharului au fost organizate blocaje rutiere. Conform rapoartelor, mulţi evadaţi s-au îndreptat către oraşul vechi. Armata Naţională Afgană îl are la faţa locului pe Colonelul Khalid. Intenţionează să execute o cercetare casă-cu-casă.

Patterson se uita la reflexia sa din mica oglindă de bărbierit, şi mormăia. Îmbătrânise brusc cu o decadă. Colonelul Khalid era în relaţii extrem de apropiate cu preşedintele afgan. Mai rău, era un munte de ambiţie. Şi chiar dacă era un soldat bun, acest fapt îl făcea să fie nechibzuit şi periculos. Patterson ştia că, acum Khalid era depăşit de situaţie. Garnizoana locală de recruţi ANA de sub comanda lui Khalid nu era încă pregătită să preia o operaţiune atât de amplă. Antrenamentul lor

fiind precar, nu au reuşit să neutralizeze decât o mână de simpatizanţi ai talibanilor. Patterson a închis ochii, blestemând.

— *Sergeant*, va trebui să intervenim noi în forţă. Anunţă Companiile *Alpha* şi *Bravo* să-şi mişte cururile şi să fie gata de plecare într-o oră. Sună-l pe Khalid şi spune-i să securizeze zona, dar să nu înceapă căutarea până nu ajung băieţii noştri ca să-l ajute. Şi spune-i lui *Major* Connor că vreau să-l văd, imediat.

— Am înţeles.

— S-ar putea să fie nevoie de cei din Delta. Iar Connor ştie cum gândeşte Jabir.

CAPITOLUL 3

În oraşul vechi

În sectorul vechi al Kandaharului

Pe la mijlocul dimineţii, *Major* Nathan Connor şi echipa sa au sosit în GMV[1]-ul lor modificat la periferia sectorului vechi al Kandaharului. Era haos. Duzini de vehicule blindate erau parcate grămadă. Grupuri de soldaţi ANA la intersecţii, în timp ce alţii ridicau un baraj din sârmă ghimpată. Elicopterele *Black Hawk* vuiau pe deasupra, rotindu-se la joasă înălţime. În arşiţa apăsătoare, duzini de US Marines echipaţi cu veste de luptă şi echipament complet, cu armele pregătite, transpirau aşteptând cu nervozitate să o ia din loc; alţii alergau în diverse direcţii pe măsură ce executau pregătirile finale.

Lui Connor îi răsunau în minte ultimul ordin al Generalului Patterson – *Găseşte-l pe Jabir, şi de data asta, mi se fâlfâie dacă-l capturezi sau îl ucizi!*

Connor a coborât din GMV şi s-a îndreptat către *Sergeant* Baxter din Compania *Alpha*, US Marines, care, ţinând o hartă, striga nişte ordine.

— Ce se-ntâmplă? a întrebat Connor.

Baxter a salutat.

— *Major*, ne pregătim să intrăm. Toţi comandanţii de pluton au fost instruiţi să folosească scanerele portative pentru amprente conectate la baza de date cu prizonierii ISAF. Avem ordin să verificăm fiecare bărbat adult. Dacă se află acolo, înăuntru, îi vom găsi.

Dând din cap, Connor a luat harta şi a studiat-o. Oraşul vechi avea o formă dreptunghiulară cu suprafaţa de peste 1 km^2. Zona era divizată de patru străzi principale care convergeau într-o piaţă centrală. Construcţiile joase din cărămidă şi beton erau ticsite cu magazine şi tarabe.

— Unde-i colonelul Khalid? l-a întrebat Connor pe Baxter.

Sergentul a ridicat din umeri.

— Nu l-am văzut, *sir*. Am auzit că a intrat deja împreună cu o mică echipă ANA. Cică ar fi primit un pont şi vrea să aibă meritul de a-l captura el însuşi pe Jabir Hassani.

---

[1] GMV - U.S. Army Ground Mobility Vehicle (A-GMV, AGMV) – numit şi Ultra Light Combat Vehicle (ULCV), este un vehicul uşor, off-road, aeropurtat, destinat măririi mobilităţii micilor unităţi de infanterie.

— Tipic pentru Khalid, a murmurat Connor. Sigur e o capcană. Jabir nu e prost. Eu cred că a plecat demult. OK, continuaţi. Dar când vă puneţi în mişcare, pentru numele lui Dumnezeu, folosiţi-vă mintea şi asiguraţi-vă că CENTCOM vă asigură constant imagini aeriene luate de drone.

— Da, *sir*.

Baxter s-a îndepărtat, şi-a luat oamenii şi a trecut dincolo de baricadă.

Pe când străbătea drumul dintre Camp Delta şi oraş, Connor a trimis SMS-uri câtorva dintre contactele sale, proprietari de magazine lipsiţi de scrupule care vindeau cea mai căutată şi scumpă marfă – informaţia. Răspunsurile i-au confirmat suspiciunile că, mai mult ca sigur, Jabir a plecat din oraş. Dar încotro? Nici unul dintre contacte nu ştia. Connor mai avea doar o opţiune – să aştepte cu speranţa că Baxter îl va localiza pe vreunul dintre oamenii lui Jabir care ar putea să le dea răspunsurile de care aveau nevoie.

Connor s-a întors la GMV-ul său şi s-a urcat pe scaunul pasagerului din faţă. A luat o înghiţitură de apă din bidon, privindu-i pe Baxter şi oamenii lui care ieşeau din prima casă cu mâinile goale.

Lieutenant Jacko Alvarez, cu mâinile pe volan, a oftat resemnat:

— *Major*, cred că ne aşteaptă o zi lungă.

Connor a confirmat, dând din cap.

— Sparks, vezi dacă-l poţi contacta prin radio pe Colonelul Khalid. Cred că vrea neapărat să fie erou.

— Da, *sir*.

O explozie asurzitoare a zguduit strada. Jacko s-a aplecat, privind drept înainte la norul de fum ce se ridica deasupra oraşului vechi.

— Probabil un erou mort, *sir*.

— Asta mă îngrijorează şi pe mine. Sparks, ai avut noroc?

— Am legătura, *sir*, a anunţat *Sergeant* Sparks din spatele vehiculului. Khalid este viu şi se află în piaţa centrală. O maşină-bombă a ucis patru dintre oamenii săi, iar restul se află sub focul trăgătorilor talibani. Transportorul său este avariat şi imobilizat. A încasat o lovitură de RPG. Am să cer CENTCOM-ului să ne trimită un update de imagini.

Connor şi echipa sa a studiat micul ecran din echipamentul lui Sparks. Prin fumul dens ce se ridica din vehiculele incendiate, îi puteau vedea pe Khalid şi doi dintre oamenii săi ghemuiţi în spatele unui zid nu prea înalt.

— La dracu! Nu e timp de frecat menta! Mergem să-i scoatem de acolo.

Connor s-a întins şi a strigat la santinelă:

— *Marine*, dă deoparte bariera.

— Nu-mi miroase a bine, *sir*, spuse Jacko la pornirea GMV-ului. Am putea şi noi nimeri într-o capcană. Ştim cu toţii că Jabir Hassani a jurat că se va răzbuna pe noi pentru că l-am capturat atunci.

— Vezi-ţi de volan, *Lieutenant*... Danny, tu eşti deasupra. Tragi cu M2 în tot ce mişcă... Sparks, spune-i lui Khalid să stea ţeapăn pe loc. Şi vezi dacă poţi obţine ajutor aerian... să execute foc de acoperire în jurul pieţei. Ca să le distragă atenţia trăgătorilor talibani... Ben şi Sam ţineţi ochii mari. Cunoscându-i pe oamenii lui Jabir, pariez că străzile astea sunt împănate cu IED[2]-uri.

Connor şi-a pregătit carabina M4, şi i-a înlăturat siguranţa.

— OK. băieţi, e timpul să mergem la vânătoare.

[2] IED - improvised explosive device – dispozitiv exploziv improvizat.

CAPITOLUL 4

Explozia IED

Jacko a condus drept pe primii 50 m, dar a călcat frâna când Connor a ridicat mâna. Baxter ieşea dintr-o casă. I-a făcut semn lui Connor cu degetul mare, pentru că un evadat cu mâinile legate era scos pe uşă, în spatele său.

— Au mai rămas doar 346, *Major.*

— Hei, Baxter, vrei să vezi ceva acţiune adevărată? a strigat Connor.

— Da, *sir, Major, sir*, a rânjit acesta.

Connor l-a informat rapid.

— Deci, Tu şi oamenii tăi securizaţi strada asta şi urmaţi-ne către piaţă. *Sergeant* voi sunteţi întăririle noastre. Aceasta va fi calea noastră de ieşire. Menţine tot timpul contactul radio cu noi. Scoaterea Colonelului Khalid de aici nu va fi deloc uşoară.

Connor l-a instruit pe Jacko să conducă încet. Dinspre piaţă se auzeau focuri sporadice de arme de calibru mic. Dar nu acest fapt îl îngrijora cel mai mult pe Connor. Erau ochii care se holbau la el şi-l nelinişteau; ochii ascunşi în spatele ferestrelor, ochii oamenilor de pe stradă, de la balcoane, de pe biciclete şi mopeduri. Cine era prieten şi cine ara duşman? Era imposibil de ştiut.

Danny rotea teatral mitraliera M2 montată pe partea superioară a GMV-ului, asupra oricui se apropia prea mult. Striga la ei să se îndepărteze. Nu era momentul să se dea dovadă de amabilitate. Oricare dintre ei putea fi un sinucigaş-bombă.

Sam l-a văzut primul.

— În dreapta, om în balcon, cu telefon mobil, *sir*.

— La dracu, major, are şi un complice, a adăugat Ben. Pe acoperiş. Cu o cameră video.

Connor a înţeles – îi aştepta o bombă, care să fie detonată de la distanţă prin semnal telefonic. Oroarea urma să fie filmată pe video, iar înregistrarea, fără îndoială, urcată pe website-urile extremiste.

Dar, unde era bomba? Ochii îi fugeau stânga-dreapta, apoi s-au fixat pe o camionetă hodorogită parcată la vreo 40 m mai în faţă. Dacă era încărcată cu explozivi, atunci erau în budă.

— Jacko, dă-napoi! IMEDIAT!

Trebuiau să se mişte rapid, altfel riscau să devină subiect de *breaking news*. Jacko a băgat GMV-ul în marşarier.

— Ăă, Isuse! Tipul a început să formeze numărul! a strigat Sam. Înapoi!

În timp ce GMV-ul se retrăgea, Connor a luat o decizie rapidă.

— Danny, doboară-i!

Prea târziu. Bomba a detonat, aruncând fragmente spre înaltul cerului. Forţa exploziei a ridicat GMV-ul un metru în aer, după care a căzut pe o parte. Danny a scăpat mitraliera din mâini şi a fost aruncat la pământ. O bucată ascuţită de şrapnel fierbinte i-a crestat obrazul. Alte şrapnele au atins GMV-ul, în interiorul căruia Connor şi oamenii săi erau aruncaţi unii peste alţii.

În liniştea stranie, strada s-a umplut de un nor de praf. Trupurile răsucite ale civililor nevinovaţi erau întinse pe jos.

— *Major? Major* Connor? Eşti OK?

CAPITOLUL 5

Spre piaţă

Lui Connor îi ţiuiau urechile şi se simţea ameţit. Şi-a deschis ochii şi, treptat, şi-a concentrat privirea pe chipul îngrijorat al lui Baxter. Connor i-a apucat mâna întinsă şi a reuşit să iasă afară din vehicul. Sam şi Ben au ieşit târându-se prin spatele GMV-ului. Sparks i-a urmat, scuipând doi dinţi sparţi de cotul lui Ben. Gâfâind din greu, Danny s-a ridicat în picioare, ştergându-şi sângele ce curgea din tăietura adâncă de pe faţă. Un şrapnel înfipt în uniforma de luptă a început să fumege şi să-i ardă pielea. S-a grăbit să-l înlăture.

Oamenii lui Baxter l-au ajutat pe Jacko, extrăgându-l din spatele volanului.

— Isuse, băieţi, voi aveţi un noroc chior. Ne retragem, *Major?*

Connor şi-a ajustat casca pe cap şi a inspirat adânc. Dinspre piaţă încă se puteau auzi focuri de armă. Colonelul Khalid tot mai avea nevoie de ajutor.

— E timpul pentru Planul B. Voi găsiţi o cale liberă pe drum, noi vom ajunge în piaţă mergând pe acoperişuri.

Baxter a ezitat.

— Ascultaţi-mă, *Major*, nu ai noştri sunt în căcat, *sir*. De ce nu acţionează trupele ANA?

— Acolo contează experienţa, *Sergeant*. Iar Khalid nu e doar un vechi comandant ANA. Are pilă la Preşedintele afgan şi este extrem de influent. Este o *punte* utilă între ISAF şi guvern. Dacă lăsăm să fie ucis, nu va da deloc bine. Pe de altă parte, dacă-l salvăm în viaţă, va fi meritul nostru.

— Păi... atunci e OK, *Major*, a dat sergentul aprobator din cap.

— Sparks, l-a apelat Connor, avertizează *Black Hawk*-urile acelea că noi o să fim pe acoperişuri. Ultimul lucru care ne trebuie este un *foc prietenos*.

— Da, *sir*.

Connor şi-a încleştat dinţii.

— OK. Să mergem.

Delta Force a înaintat rapid peste acoperişuri şi terase. Danny şi Jacko erau în frunte. Îşi croiau drum printre sforile întinse cu rufe puse la uscat, folosindu-se de parapeţii joşi ca acoperire. Razele soarelui cădeau direct pe Connor şi oamenii săi.

În orice direcţie priveau, aerul tremura datorită căldurii în creştere. Muştele le bâzâiau în jurul feţelor. Erau cel puţin 35^0 C.

Connor nu-l scăpa din ochi pe Baxter care înainta pe jos. Marines reuşiseră să înainteze cu bine, iar acum erau aproape de piaţă, cu Baxter aflat în frunte. Deodată, Jacko s-a lăsat într-un genunchi şi a ridicat mâna stângă. Connor a încremenit.

Jacko s-a întins pe burtă şi s-a târât până la parapetul următor, peste care a aruncat o privire scurtă. Jos, a văzut patru talibani înarmaţi, ghemuiţi în umbra unei curţi îngrădită de ziduri şi ocupaţi să-şi încarce armele AK-47. Două femei în *burqa* negre preparau nişte aluat pentru pâine. Un grup de copilaşi construiau zmee din pungi de plastic şi sfoară.

Retrăgându-se de la vedere, Jacko a semnalizat către restul echipei. Connor le-a ordonat celorlalţi să se împrăştie pe acoperiş. Nu putea risca să încerce să treacă. Trebuiau să *rezolve* situaţia. Le-a semnalat lui Jacko şi Danny.

Aceştia au sărit în picioare. Cu elementul surpriză de partea lor, o rafală scurtă de foc automat din carabinele M4 prevăzute cu supresoare de sunet i-a lovit în plin pe cei patru insurgenţi înarmaţi, smulgând şi bucăţi din zidul curţii. Femeile au ţipat, şi-au înşfăcat copii şi au fugit în interior. Danny şi Jacko au sărit în curte; Danny acoperea uşa, în timp ce Jacko se pregătea să cerceteze în casă.

A acţionat dispozitivul de pe M4, lanterna tactică şi laserul de ochire vizibil. Precaut, cu pulsul accelerat şi plin de adrenalină, a intrat pe uşă. Şi-a stăpânit frica – de inamicii care aşteptau în întuneric – şi a cercetat camera. Micul cerc luminos a scos la iveală mobila, dar şi umbre ciudate. Nimic. A răsuflat uşurat.

— *Clear*, şopti în microfon.

Danny i s-a alăturat şi s-au apropiat de următoarea uşă deschisă. Jacko a ochit prin ea. În încăperea următoare era şi mai întuneric. Cu inima-n gât şi degetul pe trăgaci, a păşit înăuntru. A baleiat rapid camera, raza lanternei oprindu-se într-un colţ asupra unei grămezi de chipuri speriate – femei şi copii. Apoi a luminat o grămadă de perne. Acestea s-au mişcat. Jacko a văzut ieşind dintre ele ţeava unui AK-47 şi a tras o rafală. Umplutura pernelor a zburat prin găurile făcute de gloanţe. Un luptător taliban a gemut şi s-a rostogolit de sub ele.

— *Clear!* a strigat Jacko.

— Veniţi înapoi sus, a răspuns Connor. Avem şi alte probleme.

Un trăgător taliban a fost observat pe un acoperiş îndepărtat. Ţinea carabina ridicată în umăr, gata să tragă asupra oamenilor lui Baxter când aceştia urmau să

intre în câmpul lui de foc. Sam şi-a fixat ferm în umăr carabina semiautomată de lunetist, M110A1, a luat linia de ochire şi a tras. Talibanul ghemuit a căzut spre înainte, peste parapet, în strada de dedesubt. Sentimentul de satisfacţie al lui Sam nu a durat mult.

— Vine o RPG din minaretul moscheii, a urlat Ben, aruncându-se jos, pe burtă.

Connor a văzut-o şi el, dar a înţeles imediat că ţinta ei erau Baxter şi oamenii lui. RPG a percutat o casă de peste drum. Explozia a prăbuşit un zid peste câţiva dintre oamenii aflaţi dedesubt. După câteva secunde l-a auzit pe Baxter strigând frenetic:

— Om doborât! Om doborât! Avem nevoie urgentă de *evac!*

După ce s-a împrăştiat praful, Connor l-a văzut pe Baxter trăgând un Marine de sub moloz.

Când Jacko şi Danny li s-au alăturat, toţi au deschis foc concentrat asupra minaretului până ce au avut siguranţa că talibanul cu RPG a fost *eliminat*. Connor a hotărât să sprinteze pe ultimii 40 m până la piaţă. A luat o grenadă fumigenă, şi, după activare, a aruncat-o prin aer. Aceasta a început să degajeze un fum dens, galben. Connor şi-a condus echipa înainte, pitindu-se pe sub rufele întinse pe sfori. Dădeau deoparte scaune vechi din plastic şi săreau peste parapete din piatră. Trăgeau din mers în insurgenţii de pe acoperişurile înconjurătoare până ce, în final, au ajuns pe acoperişul ce se ridica la marginea pieţei. Ghemuiţi şi grăbiţi să-şi reîncarce armele, au aruncat o privire la scena de sub ei.

— Ce dracu...? a exclamat Ben după ce a introdus magazia plină cu *ammo*.

Connor era şi el uimit. Deşi peste piaţă încă se mai întindea norul de fum degajat din maşina arsă, putea vedea şase cadavre în uniformă ANA. Nici unul nu semăna cu Khalid. Piaţa era absolut goală. Chiar şi trăgătorii talibani păreau să se fi topit în neant. Era o scenă ireală.

— Sparks, încearcă să-l contactezi prin radio pe Colonelul Khalid.

— Da, *sir*.

— Baxter, unde eşti? a strigat Connor în microfonul căştii. Nu te văd nici pe tine, nici pe vreunul dintre oamenii tăi. Baxter... răspunde, Baxter, *over*.

— *Sir*, Khalid nu răspunde, a raportat Sparks.

Nici Baxter nu răspundea.

În 5 minute piaţa s-a umplut cu tancuri, transportoare blindate şi trupe ISAF din ambele Companii, *Alpha* şi *Bravo*. Zona a fost închisă rapid. Lui Connor i-au

trebuit încă 5 minute ca să înţeleagă că Colonelul Khalid a dispărut, la fel ca şi sergentul Baxter.

— Îi vom găsi, *sir*, spuse Danny.

— Nu fi prea sigur, i-a răspuns Connor. Recunosc aici stilul lui Jabir.

— Dar de ce i-au capturat pe Khalid şi Baxter?

Connor şi-a ridicat privirea chiorâşă spre soarele arzător.

— Asta-i întrebarea de un milion de dolari. Ce pune la cale Jabir? Am sentimentul oribil că acesta e doar începutul.

CAPITOLUL 6

Ostaticii lui Jabir

Valea Arghandab, la nord-vest de Kandahar

Adânc în Valea Arghandab aflată la nord-vest of Kandahar, între Canalul Loy Wiyala şi Râul Arghandab, un vechi Lexus hodorogit se deplasa pe drumul pietros ce ducea spre un sat îndepărtat. De fiecare parte a acestuia se întindeau livezi de rodii şi vii cu fructe copte, şi câmpuri de grâu şi maci, brăzdate de canale de irigaţie şi *wadi*-uri.

Doi soldaţi ANA au coborât de pe locurile din faţă, iar Shafiq din spate. Au fost întâmpinaţi de un bărbat înalt şi slab care a ieşit din casă; era fratele lui Jabir, Faisal.

— Am reuşit, tată, i-a spus Shafiq. Vino!

Fugind către spatele maşinii, Shafiq a deschis portbagajul. Înăuntru se afla Colonelul Khalid şi Sergentul Baxter, cu gurile acoperite cu bandă, cu glugi pe cap, cu mâinile şi picioarele legate.

Faisal s-a uitat în portbagaj şi a rânjit încântat.

— Slavă lui Allah, Shafiq, te-ai dovedit din nou a fi dedicat Cauzei.

Mai mulţi talibani au ieşit din casă, iar el le-a dat instrucţiuni.

— Duceţii pe prizonieri la Jabir.

În timp ce Khalid şi Baxter erau scoşi din portbagaj şi târâţi înăuntru, Faisal s-a întors spre cei doi soldaţi ANA.

— Sper că nu aţi fost urmăriţi.

Amândoi au negat, dând din cap.

— Bine. Veniţi cu mine. Vă voi da banii care vi se cuvin.

I-a condus în clădire, şi-a scos pistolul şi i-a împuşcat pe amândoi.

Shafiq, care-şi urmase tatăl îndeaproape, a fost şocat.

— Dar ei erau credincioşi Cauzei noastre.

— Adevărat, dar ştiau prea mult. Nu puteam risca să ne trădeze. Sunt martiri, Shafiq. Acum trebuie să mă alătur celorlalţi. Te las pe tine să arzi cadavrele şi să scapi de maşină.

Înăuntru, Khalid şi Baxter au fost târâţi în faţa lui Jabir, care mânca bucăţi de pâine înmuiate în *shorwa*, o supă uleioasă de vegetale. Şi-a lins degetele înainte de a face semn să li se scoată prizonierilor glugile şi benzile de la gură.

Zguduiţi şi dezorientaţi, atât Colonelul Khalid. cât şi Sergentul Baxter erau nesiguri pe picioare.

— Ai să plăteşti pentru asta, Hassani, a mârâit Baxter sfidător, străduindu-se să scape de legături. Ibrahim l-a lovit cu carabina în spate, iar sergentul a căzut în genunchi.

Jabir şi-a aruncat un bob de strugure în gură, a mestecat un moment, apoi a vorbit.

— Fiţi bineveniţi în umila mea casă. Sper că aţi avut o călătorie... inconfortabilă.

— Ce intenţionezi să faci cu noi? a întrebat Khalid cu dârzenie.

Jabir a strigat pe cineva, şi după o clipă, un taliban solid a intrat în încăpere ţinând în mână o sabie împodobită, impresionantă. Jabir s-a ridicat în picioare şi a luat sabia. Cu lama curbată, a atins gâtul gol al colonelului. Khalid a încremenit.

— E foarte simplu, a ricanat Jabir. Am o listă de revendicări. Tu le vei citi, iar noi te vom înregistra pe video. ISAF şi guvernul afgan va avea o săptămână ca să se conformeze.

— Sau? a îndrăznit să Khalid să întrebe.

Jabir a înaintat, sabia crestând gâtul colonelului. Acesta a icnit. Dar vârful a lovit zidul din spatele lui, ţintuind un păianjen care a avut nenorocul să se afle la locul şi momentul nepotrivit.

— Sau veţi muri amândoi! a avertizat Jabir.

CAPITOLUL 7

Misiune de salvare

Camp Delta

Generalul Patterson se afla în *Ops Room* din Camp Delta. Împreună cu dânsul erau Maiorul Connor şi doi oameni de la Serviciul de Informaţii CENTCOM. Erau adunaţi în jurul unui laptop pe care urmăreau, din nou, filmul lui Jabir. Întreaga lume ştia despre el. Milioane de oameni i-au văzut pe Khalid şi Baxter în genunchi, citind revendicările. Jabir stătea în spate, cu sabia deasupra capetelor lor.

Patterson s-a întors şi a făcut câţiva paşi prin încăpere. Furia creştea în el.

— E ridicol! Jabir e nebun. Vrea ca toate trupele străine să plece din Afganistan. Vrea ca toţi prizonierii talibani să fie eliberaţi din închisorile din Kabul şi Lashkar Gar, şi să fie aduşi înapoi toţi deţinuţii de la Guantanamo.

Se întoarse către unul dintre tipii de la Informaţii, Locotenentul Sharp.

— Ai spus că ai şi nişte veşti bune?

— Da, *sir*. Noi credem că nişte soldaţi ANA rebeli i-au ajutat pe talibani să-i captureze pe Khalid şi Baxter în oraşul vechi. Cei doi soldaţi sunt acum AWOL (dezertori). O dronă aflată într-un zbor de rutină, în recunoaştere, a înregistrat un vehicul în care se aflau cei doi soldaţi ANA şi un tânăr, îndreptându-se către vest în Valea Arghandab. Au trecut fără probleme printr-un punct de control unde se aflau alţi ANA care au fost arestaţi şi se află în interogatoriu. De asemenea, credem că Jabir Hassani a comis o eroare fatală. Am depistat locul unde a fost uploadat videoul. Se află în aceeaşi vale. Un complex de ferme dintr-un sat îndepărtat. L-am informat pe maiorul Connor, iar el a pus la punct un plan.

— Ei? Patterson l-a fixat cu privirea pe Connor. Putem să-i scoate vii de acolo? Preşedintele afgan insistă să facem tot ce putem, altfel vor fi consecinţe serioase.

Connor s-a apropiat de harta aflată pe un perete din *Ops Room*.

— Aici e locul unde credem că sunt ţinuţi, sir.

Patterson l-a întrerupt plin de nerăbdare.

— Bine, Delta Force poate executa un raid cu elicopterele şi să le-o tragă. Spune-mi de ce ai nevoie, maiorule.

Connor a dat din cap.

— Nu, *sir*. Exact asta aşteaptă Jabir. Ne va auzi venind şi-i va ucide pe ostatici – presupunând, desigur, că sunt încă în viaţă. Jabir nu obişnuieşte să facă greşeli...

Cum ar fi dezvăluirea locaţiei sale, lăsându-ne să aflăm de unde a accesat internetul. Doar dacă...

Patterson s-a încruntat.

— Nu pricep. Ce vrei să spui?

— Doar dacă e ceva intenţionat, sir. Jabir vrea ca noi să cunoaştem locaţia. Ne va aştepta să facem misiunea de salvare. Va fi o capcană.

— Şi-atunci ce propui?

— Canadienii au o mică FOB[3] la 5 km de obiectiv. FOB Crossbow. În ultimul timp, au avut belele mari cu trăgătorii talibani şi cu focul de mortiere în fiecare noapte. Am vorbit cu comandantul lor şi mi-a spus că abia dacă controlează o zonă de 1 km în jurul bazei. Dacă se aventurează mai departe sunt atacaţi, iar zona este pur şi simplu pavată cu IED-uri. Dacă lansăm de acolo un asalt terestru, vom intra imediat în budă. Dar, ei sunt foarte aproape de râu. Aceasta este cheia, sir. Am fragmentat misiunea pe etape. De la FOB Crossbow şi până la râu, vom transporta nişte canoe uşoare, pliabile. Băieţii de la Crossbow abia aşteaptă să ne cureţe calea de IED-uri şi insurgenţi. Apoi vom vâsli în amonte până la o locaţie aflată la doar câteva sute de metri de sat. De acolo vom pătrunde în linişte... şi dur. Sub acoperirea întunericului vom beneficia de elementul surpriză.

— Îmi place varianta asta, maiorule. Chiar foarte mult. Echipa ta cât de repede poate fi gata de plecare?

— Douăzeci şi patru de ore, *sir*. Locotenenţii Alvarez şi Crow fac pregătirile necesare. Vom avea disponibil suport aerian care să ne recupereze imediat după ce zona obiectivului şi ostaticii vor fi în siguranţă. Dar..., a ezitat Connor.

— Ce-i, maiorule?

— Cred că Jabir plănuieşte ceva. Trebuie să fie mai mult decât atât. Fie va muta ostaticii, fie îi va folosi, pur şi simplu, ca o diversiune pentru altceva.

Connor s-a întors către cei de la Informaţii.

— Mai este ceva ce ar trebui să cunosc? Orice despre care se consideră că trebuie păstrat secret?

— Nu, sir. Cu excepţia, ăăă..., nu sunt sigur dacă este ceva important.

— Ce?

---

[3] FOB – Forward Operating Base – bază operaţională avansată.

— Preşedintele afgan are planificată o vizită în zonă, poimâine. Este deschiderea oficială a unei secţiuni importante din canalul şi reţeaua de irigaţii din aval de Barajul Dhala. Va ţine un discurs despre cum poate fi îmbunătăţită viaţa afganilor de rând de către marile proiecte de construcţii.

— La dracu, asta e!

Connor se simţea de parcă tocmai a rezolvat o problemă cu adevărat dificilă.

— Aceasta este adevărata ţintă a lui Jabir: Preşedintele afgan. Trebuie să anulaţi vizita – dar abia în ultima clipă, ca să nu fie alarmat Jabir că venim peste el. Şi trimiteţi acolo efective substanţiale. Nu trebuie să-l lăsaţi pe Jabir să se strecoare printre voi.

Generalul Patterson se strâmbă.

— Imposibil. Preşedintele afgan nu-şi va anula vizita. Refuză întotdeauna să arate vreo slăbiciune, şi se apropie alegerile. Va trebui să încercăm să-l ţinem în siguranţă. Asta e treaba noastră, maiorule. Vom găsi o cale. Vreau să te concentrezi asupra salvării lui Khalid şi Baxter. Să nu mă dezamăgeşti, maiorule.

CAPITOLUL 8

Delta se apropie

FOB Crossbow

FOB Crossbow era doar ceva mai mare de un petic de pământ, înconjurat cu sârmă ghimpată, fortificaţii Hesco[4], saci de nisip şi două turnuri în care se aflau mortiere şi mitraliere.

După ce au evitat decolarea unui elicopter *Cobra*, Delta Force a aterizat cu o oră înainte de apus şi şi au descărcat echipamentul. Connor a fost întâmpinat de comandantul bazei, Căpitan Lee Walsh.

— Bine aţi venit la Crossbow. E niţel cam primitivă, dar eficientă, însă sunt sigur că sunteţi obişnuiţi cu aceste condiţii. Aici suntem destul de izolaţi, aşa că ne face plăcere să vedem oarece feţe noi. Veniţi cu mine şi vă voi arăta calea ce duce până la râu, pe care am curăţat-o pentru voi.

Walsh l-a condus pe Connor la unul dintre turnuri.

— De aici, de sus, avem o vedere bună, spuse, dându-i lui Connor un binoclu. Pentru acoperire maximă, urmăm acel şanţ. Duce până la 20 m de malul râului. A trebuit să dezamorsăm 3 IED-uri. Soldaţii Jennings şi Stokes au ordin să se asigure că talibanii nu se vor întoarce să planteze alte bombe înainte ca să vă începeţi voi misiunea.

Jennings manevra mitraliera. Părea relaxat, mestecând o lamă de gumă. Stokes Privea printr-o lunetă puternică montată pe un tripod. Datorită căldurii, uniformele lor erau pătate de sudoare.

— A fost ceva mişcare acolo, *sir*. Dar de fiecare dată când au ieşit la iveală, i-am făcut să bage capul la cutie.

— Ai spus că sunteţi atacaţi aproape în fiecare noapte, a remarcat Connor.

Jennings şi-a ridicat ochii din cătarea mitralierei.

— Mda, în fiecare noapte în ultima lună. Este adevărat ce ni se spunea în perioada de instrucţie, *sir*.

— Ce anume?

— Că milităria este, de fapt, făcută din perioade lungi de plictiseală, urmate de scurte perioade de violenţă extremă, *sir*. Dar merită să aşteptăm! spuse rânjind.

---

[4] Hesco – Concertainer – usual HESCO MIL, Hesco barrier, Hesco bastion – gabion (cuşcă rotunda sau pătrată din plasă metalică plină cu pietre, beton, nisip, pământ, folosită în diverse aplicaţii militare, în principal fortificaţii.

Connor a cercetat terenul prin binoclu; drept, prăfos, şi traversat de şanţuri puţin adânci şi *wadi*-uri. În depărtare, terenul cobora în pantă către o fâşie de lăstăriş de pe malurile râului.

— Mulţumesc, căpitane. Apreciez mult eforturile tale. Vom pleca la noapte.

Jacko se afla în fruntea oamenilor, prin şanţ. Feţele le erau înnegrite cu camuflaj. În urma sa, Sam, Danny şi Ben transportau cele trei canoe şi vâslele. Erau demontabile şi puteau duce câte două persoane. Connor şi Sparks asigurau spatele.

Luna fiind acoperită de nori, întunericul era aproape total. Căldura înăbuşitoare a zilei a fost înlocuită de o briză rece plină de ţârâitul delirant al insectelor, şi de clipocitul îndepărtat al râului.

Prin dispozitivele de vedere-noaptea ataşate la căşti, împrejurimile păreau ca din altă lume – molii gigantice străluceau în timp ce zigzagau prin aerul nopţii.

Când au ajuns pe la mijlocul şanţului, liniştea a fost spartă de o explozie îndepărtată şi de *crack*ul unei rafale de carabină. Connor a privit în jur şi a văzut că FOB Crossbow era atacată. Spre uşurarea sa, se părea că talibanii şi-au lansat atacul din altă direcţie. În câteva secunde, flăcările fosforice s-au arcuit pe cer. Cât timp acestea luminau valea de dedesubt, Soldatul Jennings riposta cu rafale trase din turn. Connor a privit un minut înainte de a le întoarce spatele. A continuat să se târască prin şanţ. Aproape imediat, s-a proptit în Sparks, care a semnalat că, din faţă, se auzeau voci. Connor a înaintat în linişte pe lângă ceilalţi şi l-a bătut pe umăr pe Jacko.

Acesta i-a arătat.

Connor a văzut două siluete care înaintau în patru labe direct către ei. Aveau carabine la spate. Vorbeau unul cu altul, total neştiutori de prezenţa celor din Delta Force. Connor şi-a trecut degetul mare peste gât, apoi şi-a scos pumnalul. Jacko a făcut la fel. Au rămas perfect nemişcaţi, aşteptând.

CAPITOLUL 9

O surpriză neplăcută

— *Khatar day?*

— *Hoo.*

— *Dalta nazhde kum mayn shta?*

— *Na — aarr!*

Connor şi-a şters pumnalul de hainele insurgentului taliban. Jacko s-a târât peste cele două cadavre şi a continuat până s-a distanţat la 50 m. Apoi a şoptit în radio că restul şanţului era *'clear'*. Connor le-a ordonat celorlalţi să reia înaintarea.

La râu, au lăsat canoele în apă şi au început să vâslească în amonte, pe sub mal, pentru a rămâne nevăzuţi. Datorită curentului foarte puternic al apei, muşchii au început să le *ardă*. Au continuat să vâslească, străduindu-se să nu facă nici un zgomot, ca să rămână neobservaţi. După o oră de la plecare, Connor şi-a verificat GPS-ul aflat la încheietura mâinii. S-a simţit uşurat constatând că, în fine, au ajuns la punctul planificat de debarcare pe mal. A vâslit în forţă spre stânga, către malul acoperit cu vegetaţie. Ceilalţi l-au urmat, apoi şi-au tras canoele pe malul noroios.

Connor trebuia să facă o cercetare atentă asupra satului – aflat la 200 m depărtare – înainte de a înainta către casele unde, susţineau cei de la Informaţii, se aflau Jabir, Khalid şi Baxter. S-a târât pe burtă, cu ajutorul coatelor, printr-un canal de irigaţii puturos. A ieşit din iarba înaltă, ţepoasă, cam la 50 m de cea mai apropiată casă.

În stânga sa era o livadă de rodii, iar în stânga un câmp cu grâu. Drept în faţă era un drum pietros care ducea către un grup de case înconjurate cu un zid. În exteriorul acestuia se vedeau câteva construcţii abandonate.

A scanat întreaga zonă cu un dispozitiv care lua imagini în infraroşu, dar nu a văzut nici un semn al prezenţei vreunei gărzi. Dacă totuşi erau gărzi, acestea se aflau bine ascunse. Prin radio i-a chemat şi pe ceilalţi să i se alăture.

— Sunt semne că ar fi mutat ostaticii, *sir*? a întrebat Ben. Locul pare părăsit.

— Nu ştiu. Cred că trebuie să cercetăm. Sparks şi Sam rămâneţi aici şi ne acoperiţi ieşirea. Sparks, ţine deschis un canal cu CENTCOM şi asigură-te că sprijinul aerian este pregătit să vină imediat ce solicităm evacuarea. Ben şi Danny – voi sunteţi Echipa 2 – intraţi prin spate şi vă duceţi pe acoperişul plat al casei-ţintă

cât de repede puteţi. Protocol standard; '*clear*' etajul, în timp ce eu şi Jacko ne ocupăm de parter. Intrăm la comanda mea. Baftă, băieţi.

Delta Force s-a pus în mişcare cu repeziciune şi în linişte, de la un loc de acoperire, la altul. Connor şi Jacko au intrat în câmpul de grâu pe unde au ajuns la locul unde zidul înconjurător făcut din cărămizi de lut era parţial prăbuşit.

Au aşteptat, ghemuiţi în întuneric. Un *click* în urechea lui Connor a fost urmat de vocea lui Danny.

— Echipa 2 a ajuns în spatele grupului de case.

— *Roger*. *Go!* a replicat Connor.

Jacko a trecut primul peste zid. De cealaltă parte a îngenuncheat şi a baleiat interiorul cu M4. Odată trecut şi el, Connor a alergat către uşa laterală a casei. A observat că ferestrele erau bine acoperite. Singurul sunet era duduitul zăngănitor al unui generator electric din apropierea casei.

Danny şi Ben au apărut pe creasta zidului din spatele fermei, apoi au alergat în lungul acesteia, gheboşaţi ca să-şi menţină echilibrul, pentru că zidul avea o înălţime de cel puţin 3 m.

Când au ajuns destul de aproape de casă, au sărit pe acoperişul plat al acesteia şi s-au pregătit să intre printr-o fereastră de la primul etaj.

— Echipa 2 pe poziţie.

Connor a verificat îndeaproape canatul uşii de la intrarea în casă căutând semnele vreunei eventuale capcane explozive (*booby trap*), dar nu a descoperit nimic suspicios. A dat ordinul de intrare.

Ben a forţat fereastra de la etaj iar Danny a scanat încăperea. Era *clear*. Ben a trecut repede prin ea şi amândoi au început să cerceteze camerele de sus. În acelaşi timp, Jacko a intrat în holul întunecat, s-a ghemuit şi i-a făcut semn lui Connor să înainteze. prin dispozitivele de vedere în infraroşu au putut vedea că holul este gol.

— *Clear!... Clear!... Clear!*

Totul s-a petrecut în câteva secunde; spartul uşilor când erau izbite ca să se deschidă, strigătele lui Ben şi Danny care verificau camerele de la etaj. Jacko şi Connor s-au mişcat şi ei cu repeziciune, fiecare verificând camerele de pe câte o latură a holului.

— Clear ! a strigat Connor.

— Oh, Isuse! Aici!

Connor s-a întors şi a traversat grăbit holul, intrând în camera aproape lipsită de mobilă. În dreapta, pe o ladă mare, se afla un televizor şi un DVD player. În stânga, Colonelul Khalid şi Sergentul Baxter erau aşezaţi pe podea, sprijiniţi de zid, cu capetele decapitate puse în poală.

Deodată, televizorul s-a trezit la viaţă.

Uluiţi şi cutremuraţi, Connor şi Jacko s-au întors.

— Ce dra...?

Imaginea TV îl arăta pe Jabir stând jos, cu picioarele încrucişate. Un senzor de mişcare ieftin fusese conectat la butonul de pornire al Playerului DVD, ca să pornească videoul atunci când cineva intra în cameră.

— Etajul este securizat, a raportat Danny prin radio.

— Nu-mi place asta, şuieră Connor, uitându-se fix la Khalid şi Baxter.

Jabir a ridicat o mână, aproape ca un gest de salut, şi a început să vorbească.

— Deci, ne întâlnim din nou, Maior Connor.

— Cum dra...? i-a căzut faţa lui Jacko.

— Sparks! Sam! Am fost înşelaţi! Atenţie la mişcare! a ordonat Connor.

Jabir s-a aplecat către obiectivul camerei şi a continuat:

— Sursele mele m-au informat că Delta Force a fost însărcinată cu încercarea de salvare. Aşa cum poţi vedea, mă tem că ai întârziat, maiorule. Ar fi trebuit să mă omori când ai avut şansa, dar nu ai făcut-o. Iar mâine va muri şi Preşedintele, maiorule. Ştiu că vei încerca să mă opreşti şi să-l protejezi pe el. Dar ai să dai greş!

— Plecăm. Imediat! a strigat Connor. Echipa 2 retrage-te către punctul pe unde ai intrat.

Pe ecranul televizorului, Jabir continua să vorbească, dar nimeni nu se mai uita la el. A început să vorbească emfatic, repetându-şi revendicările, scuipându-şi ura asupra tuturor necredincioşilor, şi pretinzând cu furie că talibanii vor fi victorioşi în jihadul lor.

Connor şi Jacko se aflau la jumătatea distanţei dintre casă şi zidul împrejmuitor când bomba conectată la playerul DVD a detonat. Explozia i-a aruncat pe amândoi la pământ.

La câteva sute de metri distanţă, Shafiq era pitit în spatele unui zid din pietre care separa două câmpuri de maci şi supraveghea ferma. Urmărise desfăşurarea evenimentelor printr-un dispozitiv de vedere de noapte, pe care tatăl său îl furase de la ANA. I-a văzut pe soldaţi intrând. A văzut explozia casei. Iar acum putea auzi

ritmicul *thwack-thwack* făcut în depărtare de palele elicopterului. A scos telefonul mobil din buzunar şi a apelat:

— Unchiule Jabir, ai avut dreptate. Au venit. Bomba a explodat, dar cred că au scăpat cu viaţă. Vin elicopterele să-i ia.

Jabir a râs:

— Nu contează. Au fost păcăliţi. E suficientă o victorie pe zi. Mâine, vor muri. Ai făcut o treabă bună, Shafiq. Vino şi alătură-te nouă. Mâine îi vom privi împreună cum mor.

Shafiq a pus telefonul la loc în buzunar şi a sărit peste zid. Apoi a încălecat o motocicletă de teren, a pus contactul şi a pornit-o. Bâzâitul furios al motorului în doi timpi a răsunat peste cuprinsul văii. A aprins farul frontal şi s-a îndreptat spre nord, cu roţile ridicând praful. Se gândea la ziua de mâine. Jabir Hassani va fi faimos. Iar el, tânărul Shafiq, îşi va juca rolul său. Se simţea mândru.

Dar, în timp ce rula pe drumul greu, ceva îl preocupa. Deşi era sigur că urmase cu stricteţe ordinele unchiului său, în adâncul sufletului avea sentimentul că uitase să facă ceva; ceva important.

CAPITOLUL 10

Connor works it out / rezolvă

Tabăra Delta

— Există o *scurgere*. Jabir ştia că noi executăm misiunea de salvare, *General*, s-a plâns Connor furios. Fie că e capabil să ne intercepteze traficul de comunicaţii, fie careva dintre aceşti ANA care bântuie prin Tabăra Delta i-a transmis informaţia.

Generalul Patterson s-a frământat în scaun.

— Vom întări securitatea.

— Cam târziu pentru asta! Şi spuneţi că preşedintele a citit raportul meu dar tot mai insistă să-şi susţină discursul în această seară. Vrea să moară? E nebun. De ce nu-şi ţine discursul în altă parte, într-un loc sigur?

Neputând să-i ofere o explicaţie, Patterson a ridicat din umeri.

— Bine că măcar a fost de acord să poarte vestă antiglonţ, şi va fi înconjurat atât de băieţii noştri cât şi de cei mai de încredere bodyguarzi. Accesul presei este restricţionat, şi vom avea drone şi lunetişti care vor acoperi întreaga zonă. Când va veni timpul vom bruia şi toate semnalele telefoanelor mobile pe o rază de 3 km, ca să nu poată detona de la distanţă vreo bombă ascunsă.

— Nu este de ajuns, *sir*. Îl cunosc pe Jabir.

— Ascultă, maiorule, eşti obosit, iar tu şi oamenii tăi aţi fost învinşi. Ai nevoie de odihnă. Când toate sunt spuse şi făcute, orice altceva în plus ar fi excesiv. Preşedintele afgan acceptă riscul şi el este cel care are ultimul cuvânt. Şi, oricum, nu crezi că ar fi posibil ca Jabir să facă mişto de noi?

Exasperat, Connor a dat cu pumnul în biroul generalului, împrăştiindu-i stilourile şi creioanele aranjate ordonat.

— Nu. Preşedintele este ţinta. Sunt sigur de asta.

Connor a depăşit limita. Chipul generalului s-a întunecat.

— Eşti liber, maiorule. Încearcă să dormi puţin. Acesta este un ordin. Acum este ora 1000. Vom analiza ultimele informaţii la ora 1500. Preşedintele îşi va ţine discursul abia la oara 1900, deci va mai fi timp pentru a încerca să aflăm exact ce se întâmplă.

Connor s-a dus la centrul medical să-i vadă pe Danny şi Ben. Fuseseră destul de zguduiţi de explozia bombei, dar doctorii le-au dat aprobarea pentru participarea la operaţiuni.

Acum, maiorul era întins în pat, în cortul său. Căldura sufocantă era copleşitoare şi transpiraţia îi ieşea prin fiecare por al pielii. Nu putea să doarmă, în ciuda epuizării. Se răsucea de pe o parte pe alta, bântuit de imaginea rânjetului lui Jabir, şi de viziunea de coşmar a cadavrelor decapitate ale lui Khalid şi Baxter. Iar şi iar, încerca să înţeleagă cum plănuieşte Jabir să-l asasineze pe Preşedinte.

Prin dezvăluirea ţintei, cu siguranţă că Jabir îşi dădea seama că nimeni nu putea ajunge în apropierea Preşedintelui. Iar un lunetist taliban ar fi trebuit să fie fantastic de bine ascuns sau mult prea departe pentru a garanta un foc de succes. Connor şi-a închis ochii şi s-a gândit cum ar face el ceva ce părea imposibil. dar mintea îi era goală. Aşa că, în schimb, s-a gândit la toate lucrurile îndrăzneţe făcute de Jabir în trecut. Ştia că cariera de comandant taliban fusese lungă şi oribil de eficientă: mici raiduri asupra punctelor de control ISAF, a convoaielor, a FOB şi a staţiilor de retransmitere a energiei electrice. În final, Jabir a trecut la provocarea unor masive revolte în localităţi. Jabir era ambiţios. Gândea „mare", dorind ca acţiunile sale să aibă genul de impact care erau ştiri de primă pagină; asta atrăgea atenţia întregii lumi.

Gândeşte-te la lucruri mari. Foarte mari. Deodată, Connor s-a ridicat. *Desigur!*

În câteva clipe, a traversat în fugă platoul central al Taberei Delta şi a năvălit prin uşa de la *Ops Room.*

Surprins, Locotenentul Sharp a sărit din scaun.

— Arată-mi imagini transmise de dronele noastre. Acele care redau locul unde Preşedintele îşi va ţine discursul mâine, lângă baraj, a cerut Connor.

— Am înţeles.

Sharp a tastat pe laptop comenzile care au readus la viaţă imaginile transmise de camera de pe dronă.

— Iată, *sir*. De fapt, tocmai mă pregăteam să vă caut.

— De ce? a întrebat Connor doar pe jumătate atent.

Cerceta atent ecranul laptopului pe care erau expuse patru imagini în timp real transmise de camerele a două drone.

— În momentul când, azi-noapte, eraţi evacuaţi cu elicopterul din vale, unitatea care supraveghează comunicaţiile a interceptat un apel de telefon mobil care era făcut din apropiere.

— Şi?

— Era către Jabir Hassani. Vreţi să-l ascultaţi?

Connor s-a oprit şi a dat din cap. Sharp a atins o altă tastă de pe laptop.

„...Au fost păcăliţi. E suficientă o victorie pe zi. Mâine, vor muri. Ai făcut o treabă bună, Shafiq. Vino şi alătură-te nouă. Mâine îi vom privi împreună cum mor."

Pe Connor l-a străbătut un fior.

— Au reuşit să localizeze telefonul lui Jabir?

— Da. Era la nord. Dar informaţia nu este de folos, *sir*. Se afla în mişcare, iar telefonul a fost închis imediat după apel. Acum, ar putea fi oriunde.

— La dracu! şi-a strâns pumnii Connor.

Sharb a zâmbit.

— Dar au reuşit să urmărească telefonul apelantului, cel numit Shafiq. Şi-a lăsat telefonul deschis. S-a aflat în mişcare timp de trei ore. În cele din urmă, s-a oprit aici, *sir*.

A afişat pe ecran o hartă. Un punct colorat marca locaţia.

— Sunt în munţi, a constatat Connor. Cam la 3 km de Barajul Dhala.

— Da. O privelişte panoramică splendidă, trebuie să recunosc. Am cerut ca o dronă *Predator* care zboară la mare înălţime să fie reprogramată pentru a scana zona.

Connor a încuviinţat dând din cap.

— Bine. Da, totul se potriveşte... Adu-i aici pe Generalul Patterson şi pe toţi ceilalţi. Trebuie să afle despre asta.

— „*Asta*"... adică ce, sir?

— Că mi-am dat seama despre ce e vorba... Jabir va arunca Barajul în aer! Iar când zidul de apă se va îndrepta către Kandahar, Jabir va urmări cum îl va îneca pe Preşedinte şi pe toţi ceilalţi.

Sângele a pierit din obrajii lui Sharp.

— D-d-dar se vor îneca mii de oameni. Nu este timp să fie evacuaţi.

— Atunci ar fi mai bine să oprim să se întâmple.

CAPITOLUL 11

Martirul

Tabăra lui Jabir, Valea Arghandab

— Vino, Shafiq, aşează-te lângă mine. Este o zi importantă. Vom vedea făcându-se istoria în faţa noastră.

Jabir era într-o dispoziţie excelentă. Stătea cu picioarele încrucişate pe o pernă de catifea brodată cu fir de aur, mânca boabe de strugure şi privea în vale. La mare distanţă, putea vedea barajul Dhala.

— Ibrahim, adu-mi un pahar cu ceai şi binoclul.

Shafiq s-a aşezat.

— Crezi că vor anula discursul Preşedintelui?

— Poate, dacă sunt deştepţi. Dar nu contează. Distrugerea barajului va avea loc şi lumea va înţelege că, chiar şi după atâţia ani de război, tot noi, talibanii, controlăm ţara.

Era ora 6 fix. Soarele era jos şi trimitea o strălucire aurie asupra văii Arghendab. Shafiq a oftat, apoi s-a uitat în jur.

— Unde-i tata? Va dori şi el să vadă ce se întâmplă. Nu l-am văzut toată ziua.

Jabir a râs uşor, şi s-a întins, punând o mână liniştitoare pe umărul băiatului.

— Trebuie să fii mândru. Faisal s-a oferit voluntar ca să-mi conducă oamenii. Tatăl tău – şi fratele meu – va pleca curând în Paradis.

Shafiq s-a încruntat.

— Cum adică „*în Paradis*"?

Jabir a arătat către barajul Dhala.

— Este acolo. Se ascunde în tunelurile de mentenanţă. Supraveghează explozibilii. Îi va detona exact la ora 7. Dar nu-ţi face griji, Shariq. Tatăl tău va deveni un *shahid* (martir), şi va intra primul prin porţile Paradisului.

Shafiq a sărit în picioare.

— Nu! Nu se poate! Nu trebuie să o facă! Nu vreau să moară!

CAPITOLUL 12

Raidul asupra Barajului

În interiorul Barajului Dhala

Reţeaua de tunele din beton din interiorul barajului era luminată cu lămpi fluorescente. Faisal şi şase dintre oamenii lui Jabir fuseseră lăsaţi să intre ieri dimineaţă de către un muncitor de la întreţinere, simpatizant al Cauzei lor.

Faisal s-a îndreptat către tunelul de la nivelul 3. A fost informat că acesta era perfect poziţionat, cam la două treimi de marginea superioară a barajului, şi era punctul cel mai slab în cazul unei explozii din interior. Faisal îi îndruma pe oamenii care stivuiau lângă perete lăzile de lemn cu explozibili. Apoi a înserat cu mare grijă detonatorul în încărcătura care va iniţia marea explozie. A întins firele către o baterie şi a verificat dacă funcţionează circuitul. Funcţiona. O apăsare pe buton, şi explozia va provoca o gaură uriaşă în baraj. A îngenuncheat împreună cu oamenii săi şi s-a rugat, înainte de a-i trimite pe doi dintre ei să păzească fiecare capăt al tunelului, iar pe ceilalţi i-a pus să patruleze la nivelul de deasupra.

Acum, că-i mai rămăsese doar o jumătate de ceas, şi după ce-şi petrecuse ziua citind cu glas tare din Qur'an, Faisal se pregătea pentru călătoria sa în Paradis. A turnat apă într-un mic bol şi şi-a spălat chipul şi mâinile. Era liniştit, fericit şi satisfăcut.

Danny a apucat ferm mânerul uşii grele din oţel. Se afla într-o laterală a barajului şi asigura accesul la utilajele grele care controlau deversarea apei prin stăvilare. În capătul acestei încăperi, scările duceau în interiorul structurii barajului şi în reţeaua de tunele. A aşteptat semnalul lui Connor prin radio. La o distanţă sigură, tehnicienii specialişti în dezamorsarea bombelor îşi pregăteau echipamentul. Ei vor intra împreună cu escorta de *Ranger*i numai după ce Delta Force va raporta că totul este *'clear'*.

Sus, pe baraj, Connor, Ben şi Sam şi-au verificat corzile şi au escaladat parapeţii. Lăsându-se pe spate în corzile întinse, Connor a dat ordinul de coborâre în rapel către un grilaj de acces la nivelul 4. În acelaşi timp, Danny a deschis uşa şi s-a strecurat în linişte în sala de control, urmat îndeaproape de Jacko şi Sparks.

Connor sălta la fiecare metru coborât pe coardă, în mâini şi ham. În câteva secunde a ajuns la aceeaşi înălţime cu grilajul. Se afla şi la aceeaşi înălţime cu

stăvilarele, prin care se puteau deborda mii de metri cubi de apă pe minut, care se revărsau în valea de dedesubt, alimentând râul şi canalele de irigaţie.

S-a balansat dintr-o parte în alta, alunecând pe betonul neted al barajului, până a reuşit să se apuce ferm de una dintre barele grilajului. A ignorat apa care-l stropea pe faţă şi s-a străduit să lege încă o coardă, separată, la grilaj. Asta trebuia săi împiedice balansarea când îşi va lua mâna.

Între timp, Danny a traversat rapid camera de control, oprindu-se foarte scurt doar ca să examineze trupul unui muncitor care avea gâtul tăiat. Înconjurat de conducte şi maşinării care vuiau, nu auzea decât zgomotul de fond făcut de torentul de apă ce se scurgea năvalnic. Javko şi Sparks îl acopereau pe Danny care s-a apropiat de o trapă etanşă ce ducea către nivelul 2 în tunelele de mentenanţă.

Cu ambele mâini şi întreaga sa forţă, Danny a încerca să învârtă roata pentru a debloca trapa. Era înţepenită. Jacko a dat şi el o mână de ajutor şi amândoi, în cele din urmă, au reuşit să o deschidă. Sparks a îndreptat arma M4 cu supresor de zgomot prin deschizătură, ochind doi insurgenţi care înaintau către uşă. Se aflau la mijlocul tunelului. Sparks a tras 4 focuri, toate în plin, iar talibanii s-au prăbuşit pe podea.

Faisal şi-a smuls eşarfa de pe faţă. I s-a părut că a auzit ceva prin mugetul înfundat al apei. Parcă a fost un strigăt de om. Şi-a luat AK-47 şi a strigat la oamenii care păzeau capetele tunelului de la nivelul 3.

— *Boss*, a şoptit Danny în microfonul de la gât. Talibanii sunt încă aici. Două ţinte doborâte în tunelul de la nivelul 2. Coborâm la nivelul 3, *over*.

— *Copy*. Noi intrăm în nivelul 4, *over*.

Acum grilajul atârna de coardă. Sam s-a căţărat în sistemul de ventilaţie, urmat de Ben. Tunelul principal de acces era gol.

— *Clear!*

Connor i-a urmat.

— Nivelul 4 e *'clear'*, Jacko. Ne îndreptăm în sus, către nivelul 3 via scara de acces de la mijlocul tunelului, *over*.

Faisal a fost convins că acolo era o problemă, deşi oamenii săi de la capetele nivelului 3 semnalau că totul este bine. Ţinând strâns arma, a înaintat către scara

care ducea către nivelul de dedesubt. S-a aplecat înainte, trăgând cu ochiul şi ascultând. Auzea oare o şoaptă? Sau era doar apa? Se uită la ceas. Încă 10 minute, sau, putea arunca barajul în aer acum.

Da, se gândi, *trebuie distrus acum, înainte de a fi prea târziu*.

CAPITOLUL 13
Doborât

La capătul nordic al barajului, Jacko, Danny şi Sparks coborau neauziţi treptele de beton. Au văzut umbre, mişcări şi au auzit voci vorbind în *pashto*[5]. Au înaintat fără să ezite, intrând în nivelul 3. O rafală trasă de Jacko cu M4 prin supresorul de zgomot de la mică distanţă a ucis ambele gărzi.

Doar zgomotul făcut de căderea celor doi oameni ai săi l-a făcut pe Faisal să se întoarcă. Soldaţii americani erau în tunel! A tras cu AK-47 de la şold. Un glonţ l-a lovit în umăr pe Sparks făcându-l să se prăbuşească pe podea. Jacko l-a tras în afara liniei de foc a talibanului. Danny s-a ghemuit în spatele unei tubulaturi, iar gloanţele loveau zidul în jurul său.

— Ţinta localizată! Boss, se pare că acţiunea este la nivelul 3! Sparks e rănit.

Danny şi Jacko au ripostat cu rafale asupra trăgătorului afgan. Omul – Faisal – a lăsat să-i scape un urlet şi a căzut în spatele unor lăzi.

Faisal era rănit şi în agonie, dar putea vedea butonul care provoca detonarea. Era foarte aproape. Îşi întinse mâna.

— Danny, acoperă-mă, *over*, a cerut Connor prin radio.

A apărut alergând dinspre scara de acces şi l-a văzut pe Faisal întinzându-se spre o cutie aflată pe o stivă de lăzi. Connor a tras în el două focuri rapide, apoi s-a aruncat pe burtă pe podea. Observase alţi doi talibani apărând dinspre capătul îndepărtat al tunelului. Jacko i-a doborât pe amândoi cu o rafală scurtă. Connor s-a rostogolit către locul unde zăcea Faisal şi a verificat repede dacă insurgentul era mort. Era.

— Asiguraţi tunelul, a strigat Connor. Danny, *sitrep*[6], *over*.

Danny aplicase deja bandaje compresive pe umărul lui Sparks, în timp ce Jacko supraveghea capătul prin care intraseră în tunel.

— Sparks are nevoie imediată de medevac[7]. A încasat unul în umăr, *sir*. Cred că glonţul a ieşit, *over*.

— Nivelul 3 securizat, a declarat Sam.

---

[5] Pashto (Pukhto, Pakhto) - limbă indo-europeană. Pashto şi Dari sunt cele două limbi oficiale din Afganistan.

[6] sitrep – situation report – raport asupra situaţiei.

[7] medevac – evacuare medicală.

— Bine. Sam şi Jacko menţineţi poziţiile. Ben asistă-l pe Danny şi duceţi-l sus pe Sparks, *over*.

Danny şi Ben l-au cărat pe Sparks pe scări, în timp ce Connor şi-a continuat misiunea. Era grăbit. Trebuia să confirme că barajul era *'clear'*, şi mai avea ceva de făcut.

CAPITOLUL 14
Lovitura finală

Jabir şi-a băut paharul de ceai, apoi şi-a verificat ceasul. Mai erau 3 minute până la ora 7:00. Aşteptarea sa era pe sfârşite. Privi în jur. Shafiq plecase. Jabir s-a ridicat în picioare şi l-a strigat.

Neputându-şi stăpâni lacrimile, Shafiq s-a ascuns printre nişte stânci, cu telefonul mobil, unde unchiul său nu-l putea auzi. A încercat în repetate rânduri să apeleze numărul de mobil al tatălui său. Nu a reuşit deloc să-l contacteze. Fu convins că semnalul nu putea penetra zidurile groase, din beton, ale barajului, şi era disperat. Nici măcar nu-şi luase rămas bun. Poate că ar fi reuşit să-l convingă să n-o facă, să nu fie el însuşi un martir.

— Iată-te, Shafiq. Ce faci aici? Ce ţii în mână?

Lacrimile au izvorât din nou din ochii băiatului.

Jabir a smuls telefonul din mâna lui Shafiq. Comandantul taliban a răcnit:

— NU!

Shafiq a încercat să-şi recupereze telefonul, dar Jabir îl ţinea strâns. Era turbat de furie:

— Ce i-ai spus? Trebuie să arunci telefonul imediat. Americanii pot să depisteze semnalul unui telefon mobil. Allah, ai milă, doar nu l-ai lăsat deschis, nu-i aşa?

Trecând pe lângă băieţii care se ocupau de dezamorsarea bombei, Connor a interpelat un sergent de la comunicaţii.

— Fă-mi legătura cu Locotenentul Sharp din *Ops Room*, Tabăra David.

Casca din urechea lui Sharp a hârâit când s-a făcut comutarea canalului.

— Sharp, răspunde. Sunt delta, cer *medevac* imediat la coordonatele acestea. Zona este securizată, echipa de dezamorsare a dat *'clear'* pentru acces, *over*.

— Am înţeles, a confirmat Sharp.

— Preşedintele n-are decât să-şi ţină tâmpenia de discurs. Acum, fii atent, locotenente; mai monitorizezi transmisia video *live* a dronei *Predator* asupra locaţiei lui Jabir? *Over*.

— Afirmativ, *sir*. Nu se mişcă. Se află încă în munţi, *over*.

— Atunci, fă-o! Ia semnalul în colimator pentru o lovitură, *over*.

— Da, *sir*. Desigur, *over*.

Connor s-a ridicat şi şi-a îndreptat privirile către munţi. Rotindu-se la înălţimea de 3.000, sistemul de ochire al rachetelor de pe *Predator*ul fără pilot s-a fixat pe locaţia lui Jabir. După câteva secunde, au fost lansate două *Hellfire*. Peste mai puţin de 1 minut acestea şi-au lovit ţinta. Connor a văzut *flash*urile şi coloana de fum ce se ridica dintre stânci.

— Adio, Jabir.

SFÂRŞIT